

Zmiennoliterowe słowo II (rozwiązanie)

Autor zadania: **Karol Pokorski**
Opracowanie: **Vladyslav Racheł, Mateusz Olszewski**
Opis rozwiązania: **Lech Duraj**

W zadaniu dane jest słowo S długości $N \leq 1\,000\,000$ składające się wyłącznie z małych liter alfabetu angielskiego. Dla tego słowa musimy wyznaczyć dwie liczby:

1. Liczbę trójek (i, j, k) takich że $i < j < k$ oraz $T = S[i]S[j]S[k]$ jest zmiennoliterowym słowem.
2. Liczbę różnych zmiennoliterowych podstów $T = S[i]S[j]S[k]$ słowa S .

Do rozwiązania będziemy potrzebowali pomocniczej tablicy P określonej następująco: $P[\alpha][j]$ to liczba wystąpień α -tej litery w początkowym fragmencie słowa $S[1..j]$. Zakładamy przy tym, że litery numerujemy od 0 – litera a to 0, b to 1 itd. Na przykład dla słowa abacaddd mamy $P[0][4] = 2$, co oznacza, że litera a występuje 2 razy wśród pierwszych 4 znaków słowa. Dla wygody przyjmujemy też $P[\alpha][0]$ dla każdego α . Jest to tak zwana *tablica sum prefiksowych*, opisywana już w rozwiązaniu zadania „... albo psikus!” w turze otwartej.

Aby teraz rozwiązać punkt 1. naszego zadania, weźmy pewną literę $S[j]$ w słowie S i zastanówmy się, na ile sposobów można dobrać wartości $i < j$ oraz $k > j$ tak, aby $S[i] \neq S[j]$ oraz $S[j] \neq S[k]$. Rozważenie wszystkich możliwych i oraz k to czas $O(N)$, co dla wszystkich j dawałoby łącznie $O(N^2)$ – za dużo. Na szczęście, dzięki tablicy P możemy znacznie przyspieszyć tę część algorytmu.

Niech $S[j] = \alpha$. Jako wartość i możemy dobrać dowolną spośród liter $S[1], \dots, S[j-1]$, która *nie* jest równa α – ale skoro wszystkich liter jest $j-1$, a liter α jest $P[\alpha][j-1]$, to prawidłowych wyborów jest dokładnie $L_j = j-1 - P[\alpha][j-1]$. Z kolei wyborów k takich, żeby $S[k] \neq \alpha$ jest $R_j = (N-j) - (P[\alpha][N] - P[\alpha][j])$, jako że wszystkich liter po j -tej jest $N-j$, a wśród nich jest $P[\alpha][N] - P[\alpha][j]$ liter α . Podsumowując, dla każdego $j = 1, 2, \dots, N$ liczba trójek (i, j, k) tworzących słowo zmiennoliterowe równa jest $L_j \cdot R_j$, a obie te wielkości możemy wyznaczyć w czasie stałym mając tablicę P . Po zsumowaniu wyników dla wszystkich j dostajemy poszukiwaną wartość.

Czas na punkt 2. Spróbujmy rozważyć wszystkie możliwe zmiennoliterowe słowa (aba, abc, abd, ...), których jest $26 \cdot 25 \cdot 25 = 16250$. Dla każdego z nich mamy możliwość rozstrzygnięcia w czasie liniowym, czy jest podciągiem S – taki algorytm też już wystąpił na tej Olimpiadzie, w zadaniu „OIJ”. Rozwiązanie to działa w czasie liniowym, wywołanie go dla każdego trójliterowego słowa to $16250 \cdot N$ operacji (formalnie, $O(N \cdot \Sigma^3)$, gdzie Σ to rozmiar używanego alfabetu).

Wciąż możemy jednak obniżyć złożoność. Zauważmy, że jeśli szukamy np. słowa cde, to warunek „cde występuje gdzieś w S ” możemy sformułować inaczej: „pomiędzy pierwszym wystąpieniem c oraz ostatnim wystąpieniem e da się znaleźć co najmniej jedną literę d”. Istotnie, skoro cde jest podciągiem S , to litera d da się znaleźć pomiędzy *jakimś* wystąpieniem c, a *jakimś* wystąpieniem e, więc tym bardziej pomiędzy pierwszym c a ostatnim e. Zatem możemy próbować ułożyć algorytm następująco:

- Dla każdej litery α znajdujemy indeks jej pierwszego wystąpienia $F[\alpha]$ w słowie S – jeśli α nie występuje w S , to $F[\alpha] = -1$.
- Analogicznie, dla każdej litery znajdujemy indeks jej ostatniego wystąpienia $L[\alpha]$ w S (lub -1 , jeśli nie występuje).
- Dla każdej trójki liter (α, β, γ) takiej, że $\alpha \neq \beta$ i $\beta \neq \gamma$ sprawdzamy, czy między indeksami $i = F[\alpha]$ i $j = L[\gamma]$ choć raz występuje β – mając tablicę P , wystarczy po prostu sprawdzić, czy $P[\beta][i] < P[\beta][j]$.

Szukanie pierwszego wystąpienia możemy dla wszystkich liter rozwiązać jedną pętlą: wpisujemy dla wszystkich liter wartość F równą -1 , po czym analizujemy kolejne znaki S od początku. Dla $j = 1, 2, \dots, N$ jeśli litery $\alpha = S[j]$ jeszcze nie widzieliśmy (czyli $F[\alpha] = -1$), wpisujemy $F[\alpha] = j$. Analogicznie prosto rozwiązujemy dla wszystkich liter wyznaczanie wartości $L[]$. Obie pętle działają w czasie $O(N)$, a ostatni punkt – iterowanie się po trójkach liter – w czasie $O(\Sigma^3)$. Łączna złożoność to zatem $O(N + \Sigma^3)$.

